

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Spiesz Zsuzsanna ügyvéd (7621 Pécs, Rákóczi út 35-37.) által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Horváth Balázs ügyvéd (7621 Pécs, Rákóczi út 39/D.) által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen kölcsöntartozás megfizetése iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2008. június 11. napján kelt 14.P.20.721/2007/18. sorszámú ítélete ellen az alperes által 19. sorszámon előterjesztett és 20. sorszámon kiegészített fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és arra kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 59.206.077 (ötvenkilencmillió-kettőszázhatvanhat) forintot, valamint 2007. július 20-tól a kifizetésig terjedő időre

25.241.071 (huszonötmillió-kettőszáznegyvenegyezer-hetvenegy) forintnak évi 22,5 %-os ügyleti és késedelmi,

25.000.000 (huszonötmillió) forintnak évi 20,26 %-os ügyleti és késedelmi, és 6.575.636 (hatmillió-ötszázhatvanötezer-hatszázharminchat) forintnak évi 6 %-os késedelmi kamatát.

Az alperes által a felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 2.350.000 (kettőmillió-háromszázötvenezer) forintra leszállítja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 500.000 (ötszázezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az állami adóhatóság felhívására - 900.000 (kilencszázezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A 2003. december 17. napján megkötött kölcsönszerződéssel a felperes 30.000.000 forint kölcsönt nyújtott az alperesnek, amelynek visszafizetését az alperes 2005. február 17-től 2009. november 17-ig, negyedévenként, 1.500.000 forintos törlesztő részletek, a tőkeösszeg után évi 16,5 %-os ügyleti, valamint késedelmes teljesítés esetére évi 6 %-os késedelmi kamat megfizetésével vállalta. Az alperes a visszafizetési kötelezettségének szerződésszerűen nem tett eleget, 2007. július 19. napjáig 25.241.071 forint tőketartozása, 4.851.573 forint ügyleti kamat, késedelmi kamat és egyéb díjtartozása halmozódott fel.

A 2004. február 24. napján kelt kölcsönszerződéssel a felperes 25.000.000 forint kölcsönt nyújtott az alperesnek, a szerződést 2005. március 30-án a felek módosították, e szerint az alperesnek 2006. április 29-től 1.923.076 forintos törlesztő részletek negyedévi megfizetésével kellett a kölcsönt visszafizetnie. A visszafizetési kötelezettségének az alperes szerződésszerűen nem tett eleget, ezért a felperes mindkét szerződést 2007. július 20-án azonnali hatállyal felmondta.

A felperes keresetében kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest 25.241.071 forint tőke és annak 2007. július 20-tól a kifizetésig járó évi 16,5 %-os ügyleti és 6 %-os késedelmi kamata, 3.632.395 forint ügyleti kamat és annak 2007. július 20-tól a kifizetésig járó évi 6 %-os késedelmi kamata, 541.706 forint késedelmi kamat és 677.472 forint költség, továbbá 25.000.000 forint tőke és annak 2007. július 20-tól a kifizetésig járó 14,26 %-os ügyleti, 6 %-os késedelmi kamata, 2.943.241 forint ügyleti kamat és annak 2007. július 20-tól a kifizetésig járó évi 6 %-os késedelmi kamata, 491.220 forint késedelmi kamat, 678.972 forint költség, valamint perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek összesen 59.206.077 forintot és 50.241.071 forintnak 2007. július 19-től a kifizetésig járó 22,5 %-os kamatát, 6.575.636 forintnak 2007. július 19-től a kifizetésig járó évi 6 %-os késedelmi kamatát és 4.650.000 forint perköltséget. Megállapította, hogy a felperes által az iratokhoz csatolt szerződések alapján a felek között bankkölcsönszerződés jött létre, amelyet a felperes a Ptk.525.§-a (2) bekezdésének a) pontja alapján jogszerűen mondott fel, és a felmondásra tekintettel a felperesnek a kölcsön visszakövetelésére vonatkozó joga megnyílt. A perben az alperes a felperes által becsatolt kimutatásokkal szemben nem bizonyította, hogy a kölcsönszerződéseket szerződésszerűen teljesítette vagy a felperes által kimutatott befizetéseken felül törlesztett volna. Nem fogadta el a felperesnek a készfizető kezes alperest megelőző helytállási kötelezettségére, illetőleg időelőttiségre vonatkozó védekezését.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és a kereset elutasítása iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú eljárás során a felperes nem bizonyította, hogy a per tárgyát képező kölcsönszerződéseket felmondta volna, felmondás hiányában így a követelések lejárttá sem váltak. Továbbra is fenntartotta azt a védekezését, hogy az A.H. Alapítvány a perbeli kölcsönök meghatározott részére készfizető kezességet vállalt, ezért álláspontja

szerint a felperesnek összesen 31.852.000 forint erejéig a készfizető kezessel szemben kellett volna igényét érvényesítenie. Fellebbezésében vitatta a keresetösszegezését is, arra hivatkozva, hogy a felperes által a peres eljárás során becsatolt kimutatások helytállóságát laikusként nem volt módja ellenőrizni.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

A másodfokú bíróság az elsőfokú eljárásban csatolt okirati bizonyítékok tartalma alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészíti azzal, hogy a 2004. február 24-én kötött kölcsönszerződésben az ügyleti kamat mértéke 14,26 % volt. Mindkét kölcsönszerződésben a felek az ügyleti kamaton felül 6 %-os késedelmi kamatot kötöttek ki, amely a teljes hiteldíj bármely elemének késedelme esetén terhelte az alperest.

A 2007. július 20-án kelt azonnali hatályú felmondásokat a felperes írásban közölte az alperessel, aki az ajánlott tértivevényes postai küldeményt a lakcímén nem vette át, azokat a posta „nem kereste” jelzéssel a felperesnek visszakézbesítette.

Az így kiegészített tényállás alapján az elsőfokú bíróság ítélete annyiban téves, hogy a kamatfizetési kötelezettség kezdetét és az alperes által fizetendő kamat mértékét a kereseti kérelemtől részben eltérően, az alperesre terhesebben állapította meg és ezzel túlerjeszkedett a kereseti kérelmen (Pp.215.§).

A felperes kamatot 2007. július 20-tól követelt, ezért téves az elsőfokú bíróság ítéletében a 2007. július 19-i kezdő időpont. A felperes 25.241.071 forint után 16,5 %-os ügyleti és 6 %-os késedelmi, összesen 22,5 %-os kamatot, továbbá 25.000.000 forint után 14,26 %-os ügyleti és 6 %-os késedelmi kamatot (összesen 20,26 %-ot) követelt, ezért téves a két tőkeösszeg összevonása és utánuk a kamat mértékének meghatározása egységesen 22,5 %-ban.

Egyebekben az alperes marasztalása helyes.

A Ptk.214.§-ának (1) bekezdése szerint az írásban közölt szerződési nyilatkozat hatályosságához az szükséges, hogy az a másik félhez megérkezzen. A felmondás olyan egyoldalú anyagi jogi nyilatkozat, amelyre a Ptk.199.§-a értelmében a szerződésre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni. Azzal tehát, hogy az írásba foglalt felmondásokat a felperes megküldte az alperes lakcímére, oda a kézbesítő kivitte, azok megérkeztek az alpereshez, annak ellenére, hogy azokat nem vette át, illetve nem kereste, ezért a posta a feladónak visszakézbesítette. Az azonnali hatályú felmondás tehát hatályosan megtörtént és ezzel a kölcsönösszegre vonatkozó visszakövetelési jog azonnal megnyílt, azaz a követelés esedékessé vált.

Alapítvánnyal szemben kellett volna érvényesítenie, aki részben készfizető kezességet vállalt az alperes tartozásaiért. A kezesség szabályai szerint a kötelezett ilyen követeléssel nem léphet fel, a hitelezőt illeti meg a választás joga, hogy a követelést a kötelezettel vagy a készfizető kezessel szemben érvényesíti-e.

Az alperest terhelte annak bizonyítása a Pp.164.§-ának (1) bekezdése alapján, hogy a tartozást megfizette, illetve, hogy abból többet fizetett meg, mint amennyit a felperes követelt. Nem volt figyelembe vehető a követelés összegének pusztá vitatása az alperes részéről, mert azt sem jelölte meg, hogy a felperes által kimutatott tartozás melyik tételét nem fogadja el, és milyen okból tartja azt pontatlannak.

A felperes javára megítélt perköltség 3.300.000 forintos összege meghaladja a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-a szerinti mértéket, és az a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységhez mérten is kirívóan eltúlzott.

Ezért a másodfokú bíróság az alperest terhelő elsőfokú perköltség összegét 2.350.000 forintra leszállította a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (6) bekezdése alapján, amelyből 1.350.000 forint az eljárási illeték összege és 1.000.000 forint az ügyvédi munkadíj. A fentiekre tekintettel a rendelkező részben írtak szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

A sikertelen fellebbezés folytán az alperes perköltséget nem igényelhet és a Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségének viselésére, amely a felperest képviselő ügyvéd munkadíjából áll és amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3.§-ának (2), (5) és (6) bekezdése alapján állapította meg az ügyvéd által elvégzett munkával arányban állóan. Viselni tartozik továbbá az alperes az illeték-feljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az Itv.74.§-ának (3) bekezdése folytán irányadó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§-ának (2) és a Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján.

P é c s , 2008. december 11.

Dr. Veseley József s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Szentpéteriné Dr. Bán Erzsébet s.k. bíró